

РЕШЕНИЕ

№ 77

гр. Смолян, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Райна Русева

при участието на секретаря Татяна Кишанова
като разглежда докладваното от Райна Русева Гражданско дело №
20235440100782 по описа за 2023 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Предмет на делото са предявените искове от ищеца ЕТ „****“, гр.Смолян, срещу „****“ АД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, и в условията на евентуалност срещу С. Г. П., ЕГН *****, от ***, на основание чл.432, ал.1 КЗ, във вр. чл. 493 КЗ, и чл.86 ЗЗД срещу ЗК „****“ АД, ЕИК ***, гр. София и в условията на евентуалност на основание чл.45, чл. 51 и чл.86 ЗЗД срещу С. Г. П., ЕГН ***** от гр. Смолян:

За осъждане на „****“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: *** и, в условията на евентуалност С. Г. П., ЕГН *****, от ***, да заплати на ЕТ „****“ ЕИК ***, с адрес на управление: ***, сумата от 2448.79 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени на собственото МПС **, с рег. № **, настъпили в резултат на реализирано на 28.12.2022 г. в гр. Смолян, ул. „****“ пътно транспортно произшествие по вина на ответника С. Г. П., водач на л.а. ** с рег.№ **, застрахован по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ЗК „****“ АД, ведно със законната лихва от датата на увреждането 28.12.2022г. до окончателното изплащане на вземането.

За осъждане на „****“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: *** и, в условията на евентуалност С. Г. П., ЕГН *****, от ***, да заплати на ЕТ „****“ ЕИК ***, с адрес на управление: гр.Смолян, ул. ”****“ №**, обезщетение за имуществени вреди в размер на: - 2059,87 лева / с допуснатото изменение на иска по т.2 от исковата молба/, представляващи пропуснати ползи и нереализирани приходи от извършване на таксиметров

превоз на пътници с автомобил марка **, с рег. № **, за периода 29.12.2022 г. до 05.04.2023 г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска 16.08.2023г. до окончателното изплащане на вземането;

- 1250.00 лева (част от сумата 2847.72 лева), представляваща платени суми за работна заплата и осигуровки на работника З.Я.К., назначен по трудов договор № 01/02.11.2020 г., за периода 09.01.2023 г. до 05.04.2023 г., в който МПС **, с рег. № ** не е било в движение, поради настъпилото ПТП, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска 16.08.2023г. до окончателното изплащане на вземането.

В исковата молба се твърди, че ЕТ „***“ гр. Смолян е собственик на лек автомобил марка/модел **, с рег. № **, жълт на цвят, с първа регистрация 05.09.2012 г. С този автомобил търговецът осъществява таксиметрови услуги, включени в предмета му на дейност.

За извършването на таксиметров превоз на пътници притежава Удостоверение за регистрация № 8363/11.05.2006 г., Разрешение № 20/01.01.2022 г., валидно до 31.12.2022 г. и Разрешение № 20/08.12.2022 г., валидно до 31.12.2023 г. издадени от Община Смолян.

На 28.12.2022 г. около 00,25 часа, при движение по улица „***“ в гр. Смолян ответникът С. Г. П. - водач на лек автомобил ** с рег. № **, като не е съобразил скоростта на движение на автомобила с релефа на пътя и състоянието на пътна настилка, е навлязъл изцяло в пътната лента за насрещно движение и причинил ПТП, като ударил движещото се по пътя МПС марка **, с рег. № **, собственост на ЕТ „***“ гр. Смолян.

За произшествието е съставен Протокол за ПТП с пострадали лица № УРИ 1058 00 - 13598- 29.12.2022 г. от дежурен ПП при ОД на МВР Смолян. В протокола е отразено, че вследствие на настъпилото ПТП е ранен водача на таксиметровия автомобил № ** - З. Я. К. и са нанесени щети по автомобила - счупени предна броня и преден ляв фар, деформирани преден ляв калник, преден капак, предна лява джанта, спукана предна лява гума.

След произшествието л.а. **, с рег. № ** е репатриран до местостоянката на автомобила - паркинг на пострадалия водач З. К., за което е издадена фактура № *****/28.12.2022 г. от „***“ ЕООД гр. Смолян на стойност 72.00 лева.

Произшествието е настъпило по вина на водача С. Г. П., на който е съставен АУАН от 28.12.2022 г. Той е пряк причинител на настъпилите за ищеца имуществени вреди, които са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното му поведение.

Към момента на ПТП - 28.12.2022 г. за лек автомобил ** с рег. № **, управляван от ответника С. Г. П., е сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност", с полица BG/22/122003325805, валидна до 10.11.2023 г. в ответното застрахователно дружество ЗК „***“ АД.

Ищецът е подал нужните документи за завеждане на щета и изплащане на застрахователно обезщетение пред ответното дружество, като е образувана щета № 2001-5000-22-000150. В тази връзка е извършен първоначален и последващ оглед на неговото МПС с рег. № ** и на 14.03.2023 г. е съставен опис на щетите.

Автомобилът е репатриран до фирма „***“ ЕООД - автосервиз „***“ гр. Смолян, където е извършен ремонт и възстановяване на МПС. Издадена е фактура № 0000000781/05.04.2023 г. с приложение към нея за вложените резервни части и извършени дейности, на обща стойност 3842.38 лева, Допълнително с фактура №0000006/17.03.2023 г. от фирма „***“ ЕООД гр. Смолян са закупени лъв носач, водно съединение и антифриз на стойност 288.00 лева, необходими за ремонта. За репатриране на автомобила до автосервиза е издадена фактура № 0000001461/14.02.2023 г. от „***“ ЕООД гр. Смолян на стойност 72.00 лева. Така общият размер на всички извършени разходи възлиза на **4274.38 лева**.

Платежните документи за извършените и съпътстващи разходи по ремонта на автомобила са представени на ответното дружество ЗК „****“ АД, което на 29.03.2023 г. е изплатило на ищеца сумата от 1762.74 лева. След направено възражение, че размерът на платеното обезщетение не покрива сторени разходи за отстраняване на причинените увреждания на автомобила, на 05.05.2023 г. е изплатена допълнително сумата от 44.85 лева. Тази сума отново не покрива действителната стойност на причинената вреда, като липсват мотиви защо е отказано изплащане на пълната сума от 4274.38 лева.

При ПТП е ранен водача на таксиметровия автомобил № ** - З.Я.К.. Същият е получил травма на главата и след медицински преглед в „***“ ЕООД му е издаден болничен лист за временна нетрудоспособност №Е20222568144 от 30.12.2022 г. за периода 30.12.2022 г. до 08.01.2023 г. при режим на лечение домашен - амбулаторен.

Освен това, в периода 28.12.2022 г. до 05.04.2023 г., през който период увреденият в резултат на ПТП автомобил не е бил в движение, водачът З.Я.К. не е управлявал таксиметровия автомобил № ** и не е изпълнявал професионалните си задължения по сключения трудов договор № 01/02.11.2020 г. Въпреки това, търговецът ЕТ „****“ е заплащал дължимите суми за работна заплата и осигуровки на работника в общ размер 2847.72 лева, от които 2373.43 лева за работна заплата и 473.29 лева за осигуровки. След настъпване на ПТП увреденият автомобил не е бил в движение в периода 29.12.2022 г. до 05.04.2023 г.

В резултат на това търговецът не е могъл да ползва автомобила, съгласно предназначението, което имал преди да бъде увреден. Ежедневно от един автомобил търговецът реализира чист приход от извършване на таксиметров превоз на пътници в размер на около 26 /двадесет и шест/ лева. В случая извън преките материални щети по автомобила - стойността на разходите за ремонт и възстановяване на самия автомобил, търговецът е бил лишен от възможността да реализира доходи от този автомобил. Ако С. Г. П. с противоправните си действия не бе увредил автомобила, едноличният търговец би имал възможност да ползва същия за таксиметров превоз, като ежедневно реализира приход от около 26 лева. Така претърпените имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи от ползването на автомобила марка **, с рег. № **, и временната нетрудоспособност на водача на МПС за периода 29.12.2022 г. до 05.04.2023 г. /96 дни/ възлизат на 2496.00 лева. Съгласно чл. 51, ал. 1 ЗЗД, обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена

последица от увреждането. Пропуснатите ползи от ползването на автомобила по предназначение в случая са пряка и непосредствена последица от виновното поведение на втория ответник С. Г. П.. В случая те се изразяват в пропускане да се увеличи имуществото на ЕТ „****“ гр. Смолян, макар да са съществували всички възможности за това. Повреждането на автомобила е лишило търговеца от една сигурна облага. А съгласно разпоредбата на чл. 493, ал. 1, т. 2 и т. 3 КЗ застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите покрива отговорността на застрахования за вредите, причинени на чуждо имущество вследствие използването на моторно превозно средство по време на движение или престой и пропуснатите ползи, които представляват пряк и непосредствен резултат от увреждането.

С внесения отговор ответникът С. Г. П. оспорва исковете, както по основание, така и по размер. Излага следните съображения:

Уважаването на иска по чл. 432, ал. 1 КЗ е предпоставено от няколко предпоставки, а именно : установяването от страна на ищеца на валидно сключена застраховка "Гражданска отговорност" между деликвента и ответното застрахователно дружество към датата на настъпване на ПТП; установяване, че в срока на застрахователното покритие е настъпило застрахователно събитие - ПТП, че то е причинено виновно от водача на застрахования автомобил, че е налице причина връзка между противоправното поведение на деликвента и причинените от него на пострадалия имуществени и неимуществени вреди, както и размера на тези вреди. На следващо място, процесуалната допустимост на предявените по делото преки искове с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ за обезщетение за претърпени от ищеца имуществени и неимуществени вреди е предпоставена, съгласно чл. 498, ал. 3 КЗ от отправена от него към ответника - застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" на виновния за ПТП водач, писмена застрахователна претенция по реда на чл. 380 КЗ. Към момента на депозиране на исковата молба, доказателства, установяващи горепосочените предпоставки, не са ангажирани.

Ответникът П. не оспорва факта, че лекият автомобил**** с рег. № ** е бил управляван от него. Видно от протокола за ПТП, причина за настъпването му е именно навлизане на управлявания от ответник С. П. лек автомобил в насрещната лента за движение. За допуснатото нарушение на водача е съставен АУАН, на основание на който е издадено и НП, с което му е наложено административно наказание. Водачът на място е изпробван за употреба на алкохол и наркотични вещества, които проби са били отрицателни. Безспорно установено е, че С. П. е правоспособен водач , както и че той е изпълнил всички законови задължения, свързани с процеса на установяване на произшествието. Към датата на ПТП – 28.12.2022 година е налице валидна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" за лек автомобил ** с рег. № **, покрита от първия ответник ЗК „****“ АД. По силата на този застрахователен договор застрахователят се е задължил да покрие в границите на определена между страните застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените на трети лица имуществени и неимуществени вреди, вследствие на притежаването или използването на моторно превозно средство по време на

движение или престой /чл. 493, ал. 1 КЗ/. В случая С. П. е управлявал лекия автомобил със съгласието на собственика на същия. Предвид наличието на действаща застраховка към момента на настъпване на ПТП, в случая искът срещу евентуалният ответник не следва да бъде разглеждан, тъй като предпочитания ответник в случая ЗК „ЛЕВ ИВС“ АД със сключване на застрахователния договор се е задължил да покрие отговорността на застрахования за причинените на трети лица вреди.

Независимо от горното обаче, ответникът П. счита, че заявената претенция за обезщетение на имуществените вреди, представляващи пропуснати ползи причинени върху МПС **, *** са недоказани.

С отговора на ЗК „***“ АД се прави възражение по допустимостта на предявената претенция за обезщетяване на твърдените от ищцата имуществени вреди. Съгласно чл. 106, ал. 1 от Кодекса за застраховането „Застрахователните претенции се завеждат по реда и в сроковете, предвидени в застрахователния договор пред застрахователя и при спазване на чл. 380, ал. 1. “Съгласно чл. 380, ал. 1 от КЗ .Лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция. Исковите са недопустими, с оглед на предвидената като абсолютна предпоставка и задължение на ползвателите на застрахователни услуги първо да предявят претенцията си по надлежен ред пред застрахователя - чл.106, ал.1, вр. чл.380 от КЗ, както и да представят пълен набор от необходимите документи за доказване на събитие и приключване на щетата. Пред ЗК „***“ АД не е отправяна извънсъдебна претенция за имуществени вреди , пропуснати ползи от страна на ЕТ „***” представлявано от А.Р.А, съответно дружеството е било лишено от законоустановената му възможност да разгледа въпросната претенция и да се произнесе по основателността ѝ. От тази гледна точка, ЗК „***“ АД не е дало повод за завеждане на исковите в частта, касаеща претендираните от ищцата имуществени вреди. Още повече, че водача на посоченото за увредено МПС е завел претенция за неимуществени вреди следствие па посоченото ПТП и опредЕ.та сума за обезщетяване по негово пълномощно /приложение към отговора/ е преведено на А.Р.А / платежно №2316470715584/13.06.2023г.

От ответника ЗК „***“ АД изцяло се оспорва предявения иск - по основание и по размер. Оспорват се всички заявени по основанията на иска твърдения, като поддържа, че исковата сума е недължима, тъй като претенцията - предмет на настоящото исково производство е удовлетворена извънсъдебно в размер, равен на действителния размер на вредите. Относно размера на изплатеното застрахователно обезщетение във връзка с вреди по лек автомобил „***“, модел „***“, с рег. № ** във връзка с ПТП от 28.12.2022г., настъпило в гр. Смолян, на ул. „***“, осъществило се между лек автомобил марка “***“, модел „***“, с рег. № ** и лек автомобил „***“, модел „***“, с рег. № ***, при ЗК „***“ АД по претенция на ищеца е образувана застрахователна преписка - щета № 2001-5000-22-000150. Преписката е била образувана по претенция на ищеца за изплащане на застрахователното обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в увреждания по лек автомобил марка „***“, модел „***“, с рег. № ***, на основание сключен застрахователен договор за задължителна застраховка

„Гражданска отговорност“ па автомобилистите за лек автомобил марка „***“, модел „**“ с рег. № **, обективиран в застрахователна полица № ВО/22/122003325805 със срок на договора от 11.11.2022г. до 10.11.2023г. На датата на предявяване на претенцията за изплащане на застрахователно обезщетение - 30.12.2022г., в изготвеното уведомление за настъпило застрахователно събитие изрично е изявено желание застрахователното обезщетение да бъде определено по експертна оценка, във връзка с което по образуваната застрахователна преписка с №2001-5000-22-000150 е определено застрахователно обезщетение по експертна оценка в размер на 1807.59 лв./хиляда осемстотин и седем лева и 59ст./. Размерът на определеното застрахователно обезщетение напълно съответства на констатираните по процесния автомобил увреждания, които са в пряка причинно-следствена връзка със застрахователното събитие, настъпило на 28.12.2023 г., както и с годината на производство на МПС. Така установения размер на обезщетението е определен по експертна оценка на застрахователя, при стриктно спазване на всички изисквания на методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства, регламентирана в наредба 49 от 16.10.2014 г. за задължителното застраховане.

Определеното застрахователно обезщетение в размер на 1807.59 лв./хиляда осемстотин и седем лева и 59ст./ е изплатено по банков път с платежно нареждане от дата 29.03.2023 в размер на 1762.74лв и платежно нареждане от дата 05.05.2023 в размер на 44.85 лв. Поддържа се становище, че исковата сума е недължима, поради изплащане на застрахователно обезщетение извънсъдебно в действителния размер на вредите, възлизащ на сумата 1807.59 лв./хиляда осемстотин и седем лева и 59ст./. Размерът на вредите по лек автомобил марка „***“, модел „***“, с рег. № **, които са възникнали в пряка причинно-следствена връзка с механизма на произшествие от 28.12.2023г. е определен правилно по щета № 2001-5000-22-000150 и техния действителен размер възлиза на 1807.59 лв./хиляда осемстотин и седем лева и 59ст./. Стойността на определеното застрахователно обезщетение е калкулирано в съответствие с установените увреждания по детайлите, описани в изготвените опис заключения, като стойностите са определени съответно на средната пазарна стойност за възстановяване на повредите по МПС, към момента на тяхното възникване. Предявената сума от ищеца за възстановяване на вредите по лек автомобил марка „***“, модел „***“, с рег. № *** е в завишен размер и не отговаря на действително претърпените вреди.

При условията на евентуалност, че размера на вредите на автомобил марка „***“, модел „***“, с рег. № ** следва да бъде определен съгласно чл.386, ал.2 от КЗ по методиката на Наредба № 24 за задължителното застраховане, приложима към момента на събитието. Обезщетението не може да надвишава действителната стойност на причинената вреда и се определя в съответствие с Наредба № 24/2006 г. за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС. При причиняване на имуществени вреди на превозно средство от водач, застрахован по задължителна застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят на деликвента по посочената застраховка дължи на третото увредено лице /собственик на увреденото превозно средство/ обезщетение за вредите,

изчислено по правилата на чл. 386, ал. 2 от КЗ и тези на Наредба № 24/2006г. Претендираната от ищеца сума не съответства на действителния размер на претърпените вреди на моторното превозно средство към датата на настъпване на ПТП. Съгласно чл. 499, ал. 2 от КЗ, обезщетението не може да надвишава действителната стойност на причинената вреда. При определяне на обезщетението от страна на ищеца не е взето предвид, че процесното МПС е над 3 години (видно от представените по делото документи), което доказва, че не е нужен оторизиран сервиз за ремонт на щетите, нито е нужно частите за възстановяване на автомобила да бъдат подновени с нови, закупени от официален вносител. С разпоредбата на чл. 400, ал. 1 КЗ е дадена дефиниция на понятието действителна застрахователна стойност- стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество. Като относима следва да бъде цитирана постановената по КЗ (отм.) практика по решение 167 / 11.05.2016 г. по г. д. 1869 / 2014 г. на ВКС, ТК, 11 ТО, с която по поставения материалноправен въпрос е отговорено, че съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.) застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. В създадената съдебна практика по решение № 235 от 27.12.2013 г. по т. д. № 1586 / 2013 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 37 от 23.04.2009 г. по т. д. № 667 / 2008 г. на ВКС, ТК, I т.о., решение № 209 от 30.01.2012 г. по т. д. № 1069 / 2010 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 115 от 09.07.2009 г. по т. д. № 627 / 2008 г. на ВКС, ТК, II т.о. и др. е прието, че обезщетението по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, което не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определено като пазарната му стойност към датата на увреждането. Този принципен отговор следва от разпоредбите на чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.) във връзка с чл. 203, ал. 2 КЗ (отм.) във връзка с ал. 4, уреждащи, че когато между страните по застрахователния договор не е уговорено друго, то обезщетението се дължи по действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество (ал. 2), т.е. по пазарната му стойност. С решение 141 / 08.10.2015 г. по т. д. 2140 / 2014 г. на ВКС, ТК, I ТО, по въпроса за начина на определяне на дължимото обезщетение за имуществени вреди, включително и при пълно погиване на застрахованото имущество, е възприето, че застрахователното обезщетение при вреди на имущество е в размер на действително претърпените и доказани по размер вреди до уговорената в застрахователната полица застрахователна сума. Обезщетението по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определено като пазарната му стойност към датата на увреждането.

Нормата на чл. 400 КЗ изрично урежда, че когато между страните по застрахователни договор не е уговорено друго, то обезщетението се дължи по действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество/ ал.2/, т.е., по пазарната му стойност. При вреди на имущество обезщетението не може да надвиши действителната стойност на причинената

вреда. Обезщетението за вреди на моторни превозни средства се определят в съответствие с методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства. В настоящия случай ищецът не е съобразил разпоредбите на Кодекса на застраховането, както и Наредба № 24/2006 г.

Предвид изложените съображения, сумата, която претендира ЕТ „***“, е предявена в завишен размер и не отговаря на действително претърпените вреди. Претенцията не е обоснована върху обсъжданите относими към претенцията юридически факти и не е приложен в цялост материалния закон, поради което и размера на обезщетението следва да бъде преразгледан. Относно обезщетението за пропуснати ползи, от ответника ЗК „****“ АД се оспорват всички заявени по основанията на иска твърдения относно пропуснати ползи и разходи за работна заплата, като поддържа, че исковата сума е недължима. Предвидената като абсолютна предпоставка и задължение на ползвателите на застрахователни услуги първо да предявят претенцията си по надлежен ред пред застрахователя - чл.106, ал.1, вр. чл.380 от КЗ, както и да представят пълен набор от необходимите документи за доказване на събитие и приключване на щетата, не е спазена. Пред ЗК „****“ АД не е отправяна извънсъдебна претенция за имуществени вреди - пропуснати ползи от страна на ЕТ „***“, съответно дружеството с било лишено от законоустановената му възможност да разгледа въпросната претенция и да се произнесе по основателността ѝ.

С Решение по тълк. дело № 3/2012 г. на ОСГТК на ВКС е прието, че при предявен иск по чл. 82 ЗЗД за обезщетяване на вреди под формата на пропуснати ползи, произтичащи от забавено изпълнение на задължение, трябва да съществува сигурност за увеличаване на имуществото на кредитора, която сигурност не се предполага. В разясненията към тълкувателното решение се приема, че установяването на пропуснатата полза се основава на предположение за състоянието, в което имуществото на кредитора би се намирало, ако длъжникът беше изпълнил точно задължението си, съпоставено с имуществото му към момента на неизпълнението. Тъй като пропуснатата полза представлява реална, а не хипотетична вреда, това предположение винаги трябва да се изгражда на доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото и не може да почива на логическо допускане за закономерно настъпване на увеличаването. Разяснено е, че пропуснатата полза е липса на изрично установена в закона презумпция за настъпването ѝ, пропуснатата полза не се предполага, а следва да бъде доказана в процеса. Прието е също, че само ако бъде доказано, че при точно изпълнение на длъжника имуществото на кредитора е могло да бъде увеличено, ще бъде постигната целта на предвиденото в чл. 82 ЗЗД обезщетяване - да се поправят претърпените от кредитора вреди, без да се допусне обогатяването му за сметка на длъжника. Съгласно разпоредбата на чл.51, ал.1 ЗЗД деликвентът дължи обезщетение за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. При така очертания обем на отговорността не съществува съмнение, както в теорията, така и в практиката, че обезщетението обхваща както претърпяната загуба, така и пропуснатата полза. Както се посочи пропуснатата полза е неосъществено увеличаване на имуществото на кредитора, респективно на увреденото от деликта лице. На обезщетяване подлежат само

реалните вреди, т.е. правото на обезщетение се поражда само за действително претърпените вреди, а не предполагаемите или хипотетични, тъй като обратното може да доведе до случаи на неоснователно обогатяване. Възможността за увеличение на имуществото на увреденото от деликта лице сама по себе си не е достатъчна, за да се приеме наличието на пропусната полза. Дали пропуснатата полза е щяла да бъде реализирана е въпрос на съществуване или несъществуване на обективни факти от действителността, които подлежат на доказване и от които произтича тази възможност. Тъй като законът изисква реално настъпила вреда за да възникне правото на обезщетение, предположението за наличието на пропусната полза трябва да се изгражда на доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото на увреденото лице, като не може да почива на логическото допускане за закономерно настъпване на увеличението, както е и прието с тълк. решение № 3/2012 г. по тълк. дело № 3/2012 г. на ОСГТК на ВКС. Причинените от деликт пропуснати ползи трябва да бъдат доказани със сигурност. Следва да се отбележи, че от естеството на работа на фирмата може да се наложи мнение единствено хипотетична печалба. Но няма постоянен поток от хора, няма сключени договори за ежедневно предоставяни услуги или за предоставяне на услуги за определен период от време, които да гарантират печалба и постоянен приход, както и които ако не се изпълнят да гарантират загуба. Следователно изчисленията, дадени от ищеца за пропусната полза са нереални, недоказани и нелогични.

На следващо място, трябва да се отбележи, че ищецът не е посочил дали е разполагал с други фирмени автомобили, имало ли е възможност да се ползва заместващ автомобил, имало ли е възможност при наличие на други служители да се изготви график за съвместно ползване на автомобил? Също така защо ремонта на автомобил „***“, модел „***“, с рег. № ** се е забавил толкова много във времето? Факти, които към днешна дата не са изяснени и поради, което не може да се докаже, че реално ЕТ „***“ е търпяло пропуснати ползи. В случая от представените по делото доказателства не може да се установи сигурно увеличаване на имуществото на увреденото лице. Ищецът изразява становище, което почива единствено на логическото допускане за закономерно настъпване на увеличението.

Оспорва се валидността на представения трудов договор между лицето З.Я.К. и ЕТ „***“. На първо място е написано „настоящият- трудов договор е за определен период от време - до завършване на определена работа“. За да бъде законосъобразен този вид договор следва да бъде изрично посочено и описано за довършването на каква работа се назначава работникът. Налице е липса на задължителен реквизит. На следващо място липсва дата па точно кога завереното уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ е връчено на служителя. Това поставя въпроса дали в действителност има подадено такова към НАП. Също така в полето, където се посочва датата на постъпване на работа не е посочена такава Констатираните липси поражда съмнения за действителността на приложения трудов договор. Към преписката по делото е приложен дневник за начислени работни заплати и осигуровки, изготвен само за нуждите на настоящото производство. Твърди се, че посочените суми в дневника са изплатени за трудово възнаграждение и съответно за данъци, но никъде няма доказателства за това. От изпратените банкови извлечения се вижда плащане към НАП за

данъци, но няма доказателства дали не се отнасят за друг осигуряващ се в ЕТ „***“. От банковите извлечения не се вижда превод на работна заплата към банкова сметка на служителя. В последното поле на изпратеният дневник няма подпис на служителя за получени суми, а към делото не са предоставени и фишове за работна заплата. Въз основа на тези факти се прави извода, че реално заплати не са изплатени. Лицето З.Я.К. е предявил претенция за обезщетение по застраховка пред ЗК „**“ АД за изплащане на неимуществени вреди (щета № 20001-1000-04-23-7204/15.03.2023) вследствие на претърпяното ПТП от дата 28.12.2022г. Следва да се отбележи, че в горепосочената претенция от дата 15.03.2023г. З.К. е посочил собствена банкова сметка, открита в „**“ АД. След одобрение на претенцията и изразяване на готовност за изплащане на обезщетение в размер на 600.00 лв. от страна на ЗК „**“ АД, З.К. представя пред застрахователното дружество пълномощно, с което упълномощава А.А. да получи застрахователното обезщетение. Одобрената сума е изплатена по сметка на 13.06.2023. След справка се установява, че горепосочената банкова сметка е абсолютно същата, от която се твърди, че са изплащани всички данъци, съгласно трудовото правоотношение, в НАП. След разглеждане на всички документи по делото, образуваните щети и най-вече изчисления за начислени осигуровки и данъци, се прави заключение, че сумата от обезщетението е сходна на тази, която работодателят е изплатил за данъци и осигуровки. Тези факти пораждат въпроса дали З.К. не е възстановил на ЕТ разходите за него. Със заплатеното от застрахователя обезщетение по щета № 20001-1000-04-23 7204/15.03.2023, то същия е освободен от отговорност за заплащане на повторна сума за едно и също увреждане.

Предвид изложените съображения, сумата, която претендира ЕТ „***“, не е дължима поради липса на действително претърпените вреди. От представените по делото доказателства не може да се установи сигурно увеличаване на имуществото на увреденото лице. Ищецът изразява становище, което почива единствено на логическото допускане за закономерно настъпване на увеличението. Има изложена единствено хипотеза, без да е доказана реална пропусната полза.

Искът за лихви е акцесорен и неоснователността на главния иск води до неоснователност на иска за лихви.

В съдебно заседание исковите се поддържат от процесуалния представител на ищеца - адв.К.. Представя се и писмена защита.

За ответника Застрахователна компания „***“ АД е постъпило писмено становище, чрез юриск.Стоянов, че сумата за уврежданията по процесното ПТП се претендира в завишен размер. Сумата за пропуснати ползи не е дължима, поради липса на претърпени вреди.

От ответника С. Г. П. е постъпило писмено становище, чрез процесуалния му представител адв.П., с което се поддържа становището в отговора.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба, и постъпилите отговори от ответниците, писмените становища за съдебно заседание, писмената защита от ищеца, намира исковите за изцяло **ОСНОВАТЕЛНИ** и същите подлежат на уважаване срещу

първия ответник "Застрахователна компания ****" АД, по следните съображения:

Тежестта на доказване по предявените искове пада изцяло върху ищеца, който следва да установи твърденията си за настъпилото ПТП така, както е описано в исковата молба, механизма на ПТП, че вина за ПТП е на ответника С. П., като водач на МПС „***“, настъпилите вреди по вид, причинно- следствената връзка между поведението на ответника П. като водач на МПС „***“ и вредите, размера на претенциите, стойността, необходима за възстановяване на вредите на увреденото МПС **, с рег. № **, настъпили в резултат на реализирано на 28.12.2022 г. в гр. С., ул. „***“ пътно - транспортно произшествие по вина на ответника С. Г. П., водач на л.а. ** с рег.№ **, наличието на застраховка за последното МПС „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ЗК „****“ АД, размера на претенциите за пропуснати ползи и нереализирани приходи от извършване на таксиметров превоз на пътници с автомобил марка **, с рег. № **за периода 29.12.2022 г. до 05.04.2023 г., какъв би бил и реално какви приходи се реализират от ищеца, размера на платени суми за работна заплата и осигуровки на работника З.Я.К., назначен по трудов договор № 01/02.11.2020 г., за периода 09.01.2023 г. до 05.04.2023 г., в който МПС **, с рег. № ** не е било в движение, поради настъпилото ПТП, че МПС **, с рег. № ** реално не е било в движение за този посочен период от време.

По същество, ищецът установи всички предпоставки за уважаване на исковите срещу ответника *** АД.

Видно от свидетелство за регистрация част I №008911261, издадено от МВР ищецът ЕТ „****“ гр. Смолян е собственик на лек автомобил марка/модел **, с рег. № **, жълт на цвят, с първа регистрация 05.09.2012г.

По делото не е спорно, че с този именно лек автомобил ищецът ЕТ осъществява таксиметров превоз на пътници, видно и от удостоверение за регистрация №8363/11.05.2006г., разрешения за извършване на таксиметров превоз №20/01.01.2020г., №20808.12.2022Г., издадени от Община Смолян.

От Констативния протокол за ПТП с пострадали лица № УРИ 1058 00-13598-29.12.2022 г., съставен на 28.12.2022 г., като и заключението по назначената съдебна авто- техническа експертиза се установява и не е спорно между страните, че по сочената дата 28.12.2022 г., около 00:25 часа, при движение по улица „***“ в гр. Смолян по вина на ответника С. Г. П. - водач на лек автомобил ** с рег.№ **, е настъпило ПТП, вследствие на което е увредено движещото се по пътя МПС марка **, с рег. № **, собственост на ЕТ „****“ гр. Смолян с водач З.Я.К., последният пострадал при ПТП.

Между страните не е спорна фактическата обстановка относно настъпилото ПТП, вината на водача на ** с рег.№ **- С. Г. П. - водач на лек автомобил.

Настъпилото ПТП и механизма на ПТП се потвърждават и със заключението по назначената съдебна авто- техническа експертиза, както и от показанията на разпитания свидетел З.К..

Според заключението по САТЕ на 28.12.2022г. около 00:25 часа, в гр. Смолян на ул.,***

С. Г. П. управлява лек автомобил марка „***“, модел „***“, с рег.№**, когато на десен завой навлиза изцяло в пътната лента за насрещно движение и се сблъсква под ъгъл в насрещно правомерно движещият се лек автомобил марка „***“ модел „***“, с рег.№**, управляван от З.Я.К., собственост на ЕТ „****“. Така той реализира процесното ПТП с материални щети. Вследствие на удара З.Я.К. е получил леки наранявания, описани в медицинската документация.

Вещото лице по назначената САТЕ дава заключение, че общата стойност на ремонта на МПС **, с рег.№***, собственост на ЕТ „***“ гр.Смолян вследствие на ПТП на 28.12.2022 г. възлиза на 4 130,38 лева (четири хиляди сто и тридесет лева и 38 ст.)

Автомобилът е с дата на първа регистрация, Сряда, 05 Септември 2012 г., от което следва, че е бил в статистическа експлоатация към Четвъртък, 29 Декември 2022 г. около 10 години 3 месеца и 24 дни. Автомобила не е в гаранционния период.

Стойността, необходима за възстановяването на възникналите вследствие на процесното ПТП увреждания по лек автомобил марка „***“, модел „***“, с рег.№***, изчислена по средни пазарни цени към датата на ПТП, със средни пазарни стойности на алтернативни части възлизат на 4 770,48 лева (четири хиляди седемстотин и седемдесет лева и 48 ст.). Стойността на нормочас – труд за ремонт по средни пазарни цени за отстраняване на уврежданията по лек автомобил марка „***“, модел „***“, с рег.№*** възлизат на 31 лева (тридесет и един лева).

Видно от изследваните сервиси средно аритметичния период от време необходим за отстраняването на щетите по лек автомобил марка „***“, модел „***“, с рег.№*** е: За монтаж / демонтаж – 44,13 часа; За тенекеджийски услуги – 9 часа; За боядисване – 20,33 часа; Общото време е: 73,46 часа, т.е. 3 дни 1 час и 46 минути.

В Констативния протокол за ПТП с пострадали лица № УРИ 1058 00-13598-29.12.2022 г., съставен на 28.12.2022 г. е отразено, че вследствие на процесното ПТП е ранен водача на таксиметровия автомобил № ** - З.Я.К. и са нанесени щети по автомобила, които са описани. Към момента на настъпване на ПТП и двата автомобила са имали сключени валидни застраховки "гражданска отговорност" на автомобилистите, която за лек автомобил марка МПС ** с рег.№ ** е по полица ВС/22/122003325805, валидна до 10.11.2023 г. в ответното застрахователно дружество ЗК „****“ АД.

Видно, срещу С. Г. П. е издадено Наказателно постановление №22-1058-000895 от 13.01.2023г. за това, че на 28.12.2022г., в 00:25ч.в гр.Смолян, ул.“***“ като водач на лек автомобил ***, за допуснатото от него виновно нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП, като допуска ПТП така, както е описано.

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на [чл. 380](#). Ищецът е подал нужните документи за завеждане на щета и изплащане на застрахователно обезщетение пред ответното дружество, като е образувана щета № 2001 - 5000-22-000150. В тази връзка е

съставен опис на щетите на лекия автомобил ** ** и е установено увреждане на предна броня, ляв фар за мъгла, горна решетка на предна броня, спойлер за предна броня, ляв фар, преден ляв калник, преден ляв подкалник, носач предна броня, рамка на радиатор, предна долна защита на мотор, конзола на преден ляв носач на греда, кожух предпазители, всмукателен маркуч, десен фар, реле подгриване, преден ляв долен носач, накрайник корм. щанга.

Представя се фактура № 0000000781/05.04.2023 г. с приложение към нея за вложените резервни части и извършените дейности по ремонта на увредения лек автомобил ** **, извършен от фирма „****“ ЕООД - гр. Смолян, на обща стойност 3842,38 лева.

Допълнително с фактура №0000006/17.03.2023 г. от фирма „****“ ЕООД гр. Смолян са закупени носач ляв, водно съединение и антифриз, като включително и за труд, са на стойност 288.00 лева, необходими за ремонта.

Няма спор и видно от представеното извлечение на 29.03.2023 г. ответното дружество ЗК „****“ АД, е изплатило на ищеца сумата от 1762,74 лева и впоследствие на 05.05.2023 г. е изплатена допълнително сумата в размер на 44,85 лева- общо 1 807,59 лева /разлика 2962,89 лева/. Претенцията по исковата молба е в размер на 2448,79 лева, представляваща разликата между действителната стойност на причинената вреда в размер на 4274.38 лева и изплатеното от ответното дружество ЗК „****“ АД обезщетение в общ размер на 1807.59 лева. На основание чл. 86 от ЗЗД и чл. 84, ал. 3 от ЗЗД процесната сума е изцяло дължима в размер на сума се дължи ведно със законната лихва от датата на увреждането 28.12.2022г. до окончателното изплащане на вземането. На основание чл. 499, ал. 2 КЗ във връзка с чл. 493, ал. 1, т. 2 КЗ застрахователят ЗК „****“ АД дължи заплащане на действителната стойност на причинената вреда. Според заключението по назначената САТЕ стойността, необходима за възстановяване на процесния автомобил към момента на ПТП е в размер на 4 770,48 лв., т.е. претендираното обезщетение /представляващо разликата между действителната стойност на причинената вреда и изплатено от застрахователя/ за увредения автомобил е в по- нисък от дължимия размер.

Именно в претендирания размер от 2 448,79 лева е дължима сумата за обезщетението за увредения автомобил, представляваща посочената разлика, в какъвто размер следва да се уважи иска, ведно със законната лихва от увреждането. В случая ответникът ЗК „****“ АД оспорва само размера на претенцията, като завишен. Няма спор относно механизма на ПТП, нито за вината на водача на лекия автомобил **.

Съдът намира за основателни и другите предявени искове срещу ответника Застрахователна компания „****“ АД за заплащане обезщетение за имуществени вреди за сумата от 2059.87 лева, представляващи пропуснати ползи и нереализирани приходи от извършване на таксиметров превоз на пътници с автомобил марка **, с рег. № **, за периода 29.12.2022 г. до 05.04.2023 г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска 16.08.2023г. до окончателното изплащане на вземането. След настъпване на ПТП увреденият автомобил не е бил в движение в периода 29.12.2022 г. до 05.04.2023 г. В резултат на това ищецът е бил възпрепятстван да ползва автомобила, съгласно

предназначението му и съобразно разрешената за осъществяване дейност за таксиметров превоз и така не е реализирал доходи, каквито иначе би добил.

От показанията на разпитаните свидетели Б. и К. се установява продължителния период от време, който е бил необходим за възстановяване на вредите и привеждане в движение на лекия автомобил на ищеца. Така, свидетелят Б. дава показания, че щетата на увредения автомобил била голяма голяма - удар в ляво, ходова част, неработещ двигател, скъсана инсталация, удара бил между много тежък и средно тежък. Автомобила бил докаран с платформа в сервиза му, тъй като не палел, бил изтекъл и антифриза, имало проблем и в ходовата част, гумата опирала отзад в калника. Свидателят обяснява, че обичайно автомобиля чака да му дойде реда, тъй като има поети и други автомобили за ремонт.

Когато дойде редът на ударения автомобил има първи оглед от застраховател, след като се разглобява, прави се втори оглед на щетите отново от застрахователя. След този втори оглед, евентуално може да има и трети. Следва тенекеджийска и бояджийска работа. Само чакането за да бъде прегледан автомобиля може да отнеме един месец. След това се качва на крика, поръчват се части. Частта, която е било необходимо да се смени по ударения автомобил била по ходовата част, за да може автомобиля да се задвижи. Имало и едно съединение, което чакали много време, защото било специфично. След това се вика застрахователя, прави оглед на ходовата част и ако всичко е точно, приключва щетата и тогава започва да се ремонтира автомобиля с тенекеджийска и бояджийска работа. Почнали да търсят части – фар, калник, броня, халоген, престилка, рог, а и този рог ходих в пловдивско село да го режа, защото никой не искал да го реже. Самият свидетел отишъл да отреже рога, да се достави частта. Проблем е, че този модел автомобил не е масов и по-трудно се намират части. Имало проблем и с фара, многократно поръчвали докато напасне на автомобиля. Чакали и оригинални части, едно реле за подгряване и кутия за бушони. От сервиза на ** не могат да дадат конкретен срок за доставка. Технологичния процес след доставката и осигуряването на всички тези части, пътуванията също изискват доста дълъг период, повече от две три седмици. Има си и технологично време за бояджийски и тенекеджийската работа, тъй като самата подготовка за боядисване също е важна. Свидателят сочи също, че за да бъде качествено изпълнено самото боядисване е необходимо много време.

Свидателят К. също дава показания, че колата не била в движение продължителен период- 3 месеца. Три пъти правили огледа. През м.февруари 2023 г. взели колата за ремонт, защото майстора нямал време. След като я вкарали в сервиза, викнахме представител на „***“, той направи втори оглед, но се оказало, че има още щети и казал, че като се разглоби колата, ще се направи и трети оглед. В сервиз колата стояла около месец и половина. През това време свидетелят К. не работел. Свидателят К. дава показания, че всички сервиси били заети тогава след инцидента и само в този сервиз „***“ се съгласили да оправят щетите, тъй като в други сервиси не се наемали да оправят колата и отказвали. Така че в това време в забавянето се включва и търсенето на сервиси. Това е само в гр. Смолян. Не са търсили сервиз в друг град за поправка на щетите, тъй като застрахователите казали, че щом няма

автокаско не поемат ангажимент да осигурят техен сервиз. Ремонта на автомобила беше направен с части втора употреба, които много трудно били намерени. В самия сервизи си набавили частите за автомобила.

Свидетелят К. дава показания, че на ден прави около 20-25 поръчки, а отделно курсове, които могат да се вземат още около 10-тина за града. Много рядко се случва курс извън града. Средно отчита около 150-200 лева на ден, говори за оборот, като не смята разходите за гориво и други разходи, осигуровки, заплата и т. нат. Работи в ЕТ „***“ на пълен работен ден, има трудов договор, осигуровки се внасят редовно. Получава всеки месец заплата, като месечния му доход е минималната работна заплата.

Съгласно чл. 51, ал. 1 ЗЗД, обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Увреждането на автомобила при ПТП е възпрепятствало едноличният търговец да ползва същия за осъществяване на дейността си като таксиметров превоз и от което да реализира приходи от него. За дейността на ищеца за таксиметров превоз са представени цитираните по – горе удостоверение и разрешения. Пропуснатите ползи от ползването на автомобила по предназначение в случая са пряка и непосредствена последица от виновното поведение на ответника С. Г. П., който нарушавайки правилата по ЗДвП и причинявайки вреди на лекия автомобил ** ** е лишил ищеца ЕТ „***“ гр. Смолян да развива дейността си и да има доходи, каквито обичайно реализира.

А съгласно разпоредбата на чл. 493, ал. 1, т. 2 и т. 3 КЗ застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите покрива отговорността на застрахования за вредите, причинени на чуждо имущество вследствие използването на моторно превозно средство по време на движение или престой и пропуснатите ползи, които представляват пряк и непосредствен резултат от увреждането.

За установяване сумата на пропуснатите ползи от ползването на автомобила по предназначение за периода 29.12.2022 г. до 05.04.2023 г. е назначена съдебна-счетоводна експертиза. От заключението на в.л. Е. К. се установява, че този приход за периода 29.12.2022 г. до 05.04.2023 г., изчислен на база работните дни в месеца, е в общ размер 2059.87 лева. В какъвто размер подлежи на уважаване претенцията, ведно със законната лихва от датата на увреждането 28.12.2022г. до окончателното изплащане на вземането.

Основателна се явява и заявената от ищеца претенция за заплащане на обезщетение в размер на 1250.00 лева (част от сумата 2847.72 лева), представляваща платени суми за работна заплата и осигуровки на работника З.Я.К., назначен по трудов договор № 01/02.11.2020 г., за периода 09.01.2023 г. до 05.04.2023 г. Няма спор и се установи, че за този период лекия автомобил н **, с рег. № ** не е бил в движение, причина за което е именно ПТП. Сумата е дължима ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска 16.08.2023г. до окончателното ѝ изплащане. По силата на Трудов договор № 01/02.11.2020 г. З.Я.К. е назначен на длъжност шофьор такси, на пълно работно време -8 часа в ЕТ „***“. При настъпването на ПТП лек автомобил марка/модел **, с рег. № ** е управляван от З.Я.К., който е ранен (констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 28.12.2022 г.).

Същият е получил травма на главата и след медицински преглед в „***“ ЕООД му е издаден болничен лист за временна нетрудоспособност №Е20222568144 от 30.12.2022 г. за периода 30.12.2022 г. до 08.01.2023 г. при режим на лечение домашен - амбулаторен.

Както се изясни, за времето, през което увреденият в резултат на ПТП автомобил не е бил в движение, водачът З.Я.К. не е управлявал таксиметровия автомобил № ** и не е изпълнявал професионалните си задължения по сключения трудов договор № 01/02.11.2020 г. и това е периода 28.12.2022 г. до 05.04.2023 г., през който ищецът е заплащал дължимите парични суми за трудово възнаграждение и осигуровки за З.К.. Последното се потвърждава от писмо изх.№11400-1-Д/27.11.2023г. на ТД на НАП Пловдив, офис Смолян. , ведно с приложения дневник.

За установяване сумата на пропуснатите ползи от ползването на автомобила по предназначение за периода 29.12.2022 г. до 05.04.2023 г. е назначена съдебна-счетоводна експертиза. От заключението на в.л. К. се установява, че този приход за периода 29.12.2022 г. до 05.04.2023 г., изчислен на база работните дни в месеца, е в общ размер 2059.87 лева. По делото е установено, че лекият автомобил е ползван за извършване на таксиметрова дейност и ищецът е разполагал е разрешение за извършване на таксиметров превоз именно с този автомобил, за което са ангажирани писмени доказателства. Установен е размера на имуществените вреди, поради което ответното дружество ЗК „***“ АД дължи заплащане на претендираната сума 2059.87 лева, ведно със законната лихва от датата на увреждането до окончателното изплащане на вземането.

От заключението на вещото лице Ч. се установява, че за периода 01.12.2022г.- 01.06.2023г. на служителя К. е начислено брутно трудово възнаграждение и са внесени задължителни осигурителни вноски за сметка на работодателя – БРЗ 4 502,22 лева, ЗОВ за сметка на работодателя 893,16 лева и, или общо 5 395,38 лева.

Основателен и доказан е искът за заплащане обезщетение за имуществени вреди в размер на 1250.00 лева (част от сумата 2847.72 лева), представляваща платени суми за работна заплата и осигуровки на работника З.Я.К., назначен по трудов договор № 01/02.11.2020 г., за периода 09.01.2023 г. до 05.04.2023 г., в който МПС **, с рег. № ** не е било в движение, поради настъпилото ПТП, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска до окончателното изплащане на вземането. Като доказателство по делото е приет Трудов договор № 01/02.11.2020 г., от който се установява, че З.Я.К. е назначен на длъжност шофьор такси, на пълно работно време -8 часа в ЕТ „***“. При настъпването на ПТП лек автомобил марка/модел **, с рег. № ** е управляван от З.Я.К., който е ранен (констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 28.12.2022 г.). Същият е получил травма на главата и след медицински преглед в „***“ ЕООД му е издаден болничен лист за временна нетрудоспособност №Е20222568144 от 30.12.2022 г. за периода 30.12.2022 г. до 08.01.2023 г. при режим на лечение домашен - амбулаторен. В периода 28.12.2022 г. до 05.04.2023 г., през който период увреденият в резултат на ПТП автомобил не е бил в движение, водачът З.Я.К. не е управлявал таксиметровия автомобил № ** и не е изпълнявал професионалните си задължения по сключения трудов договор № 01/02.11.2020 г. Въпреки това търговецът ЕТ

„****“ е заплащал дължимите суми за работна заплата и осигуровки на работника в общ размер 2847.72 лева, от които 2373.43 лева за работна заплата и 473.29 лева за осигуровки. Дължимите осигурителни вноски и данъци по подадените осигурителни декларации са внесени, видно от писмо от 27.11.2023 г. на ТД на НАП Пловдив, офис Смолян. Този размер е установен от представените по делото писмени доказателства – Дневник.

По изложените съображения, исковите следва изцяло да се уважат.

С оглед приетото, че исковите подлежат на уважаване срещу първия ответник "****" АД, не следва съдът да се произнася за дължимостта на сумите и срещу другия ответник- С. Г. П., срещу който исковите са предявени в условията на евентуалност.

Предвид изхода на делото на ищеца следва да се присъдят направените съдебни разноски в размер на 2 358,00 лева съобразно представения списък на разноските.

По горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „****“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: *** и, да заплати на ЕТ „****“ ЕИК ***, с адрес на управление: ***, **сумата в размер на 2448,79 лева** /две хиляди четиристотин четиридесет и осем лева и седемдесет и девет ст./, обезщетение за имуществени вреди, причинени на собствено МПС **, с рег. № **, настъпили в резултат на реализирано на 28.12.2022 г. в гр. Смолян, ул. „****“ пътно транспортно произшествие по вина на С. Г. П., водач на л.а. ** с рег.№ **, застрахован по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ЗК „****“ АД, която сума е разликата между действителната стойност на причинената вреда и изплатеното от "**** АД", **ведно със законната лихва от датата на увреждането 28.12.2022г. до окончателното изплащане на вземането.**

ОСЪЖДА „****“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: *** и, да заплати на ЕТ „****“ ЕИК ***, с адрес на управление: гр.Смолян, ул.**** №11, обезщетение за имуществени вреди в размер на: - **2059,87 лева** /две хиляди петдесет и девет лева и осемдесет и седем ст./, представляващи пропуснати ползи и нереализирани приходи от извършване на таксиметров превоз на пътници с автомобил марка **, с рег. № **, за периода 29.12.2022 г. до 05.04.2023 г., **ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска 16.08.2023г. до окончателното изплащане на вземането**, както и - сумата в размер на **1250, 00 лева** /хиляда двеста и петдесет лева/(като част от сумата 2847, 72 лева), представляваща платени суми за работна заплата и осигуровки на работника З.Я.К., назначен по трудов договор № 01/02.11.2020 г., за периода 09.01.2023 г. до 05.04.2023 г., през който МПС **, с рег. № ** не е било в движение, поради настъпилото ПТП, **ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска 16.08.2023г. до окончателното изплащане на вземането.**

ОСЪЖДА „****“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: *** и, да заплати на ЕТ „****“ ЕИК ***, с адрес на управление: гр.Смолян, ул.**** №** **направените съдебни разноски по делото в размер на 2 358,00 лева** /две хиляди триста петдесет и осем лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд- Смолян в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____